

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 302/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Регистрованог пољопривредног газдинства АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., против тужене „ОРРОРТУНИТИ БАНКА“ А.Д. из Новог Сада, ради стицања без основа, одлучујући о сукобу надлежности, на седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПАЈУ СЕ списи предмета Привредног суда у Новом Саду П 1034/2021, Привредном апелационом суду у Београду, ради одлучивања о сукобу надлежности.

Образложење

Привредни суд у Београду, решењем П 6957/2020 од 23.02.2021. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужена, пре упуштања у расправљање о главној ствари, у одговору на тужбу истакла приговор месне ненадлежности и уз исти приложила уговор о кредиту, који садржи споразум у случају спора о надлежности суда у Новом Саду, због чега је на основу одредби члана 65. Закона о парничном поступку и члана 5. став 1. тачка 9. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Новом Саду, није прихватио надлежност, већ је уз допис П 1034/2021 од 29.04.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности. У образложењу је указао, да је тужена у одговору на тужбу истакла и приговор стварне ненадлежности, о коме Привредни суд у Београду није одлучио. Затим, да тужилац нема статус правног лица, нити статус предузетника, односно нема својство привредног субјекта, у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, те да је Основни суд у Новом Саду надлежан за поступање у овом предмету према седишту тужене банке, при чему је надлежност суда у Новом Саду уговорена и наведеним уговором о кредиту.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу надлежности на основу одредби члана 21. став 1. и 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10,

31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је Привредни апелациони суд у Београду надлежан за одлучивање о насталом сукобу надлежности.

Одредбом члана 22. став 1. ЗПП је прописано, да, сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд. Одредбом става 2. овог члана, да, сукоб надлежности између судова разне врсте решава Врховни касациони суд.

Одредбом члана 26. став 2. Закона о уређењу судова је, између осталог, прописано да, Привредни апелациони суд одлучује о сукобу надлежности и о преношењу надлежности привредних судова.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о сукобу надлежности између привредних судова, чији је заједнички непосредно виши суд Апелациони суд у Београду, то се предмет уступа том суду ради одлучивања о насталом сукобу надлежности привредних судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић